

Sygn. akt II CZ 28/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)
SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)
SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi J. J.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 3 listopada 2011 r. wydanym w sprawie z powództwa J.

J.

przeciwko P. S., H. S. i K. K.

o odszkodowanie, zadośćuczynienie, zobowiązanie i ochronę dóbr osobistych
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

zażalenia skarżącej (powódki) J. J.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 października 2014 r.,

1. oddała zażalenie,

2. przyznaje do Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego) adw. B. O. tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce przed Sądem Najwyższym - kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 października 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę J. J. o wznowienie postępowania w sprawie z jej powództwa przeciwko H. S. i K. K. o odszkodowanie, zadośćuczynienie, zobowiązanie i ochronę dóbr osobistych wskazując, że skarga nie została oparta na ustawowych podstawach wznowienia. Okoliczności bowiem wskazywane przez powódkę nie wyczerpują ani podstawy z art. 401 pkt 2 k.p.c. to jest braku należytej reprezentacji ani podstawy z art. 403 § 2 k.p.c. to jest wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. ponieważ sąd dokonał oceny merytorycznej jej twierdzeń zamiast ograniczyć się do oceny czy twierdzenia te wskazują na oparcie skargi na ustawowych podstawach. W związku z tym domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Z powołaniem się na podstawę z art. 401 pkt 2 k.p.c. skarżąca wskazywała, że w toku procesu doszło do licznych naruszeń prawa procesowego, na skutek wadliwie świadczonej pomocy prawnej nie była należycie reprezentowana, błędna i wadliwa była opinia biegłego w sprawie, a wydany w niej wyrok wywołuje poczucie niesprawiedliwości i narusza jej prawa. Tak uzasadniona podstawa skargi o wznowienie nie może być traktowana jako wyczerpująca podstawę ustawową ponieważ art. 401 pkt 2 k.p.c. stanowi o braku zdolności sądowej lub procesowej, braku należytej reprezentacji bądź pozbawienia możliwości działania co nie obejmuje przytoczonych okoliczności wskazywanych w skardze. Ocena więc Sądu, że nie są to okoliczności pozwalające kwalifikować się jako podstawa z art. 401 pkt 2 k.p.c. nie mogło być poczytane za nieprawidłowe.

Analogicznie przedstawia się sytuacja z okolicznościami wskazanymi przez powódkę jak podstawa z art. 403 § 2 k.p.c. Żądanie przesłuchania nowych świadków sprawie bez wykazania, że są to dowody, z których nie można było skorzystać w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania,

a tylko o takie dowody chodzi w podstawie z art. 403 § 2 k.p.c., nie mogło być poczytne za wyczerpujące ustawową podstawę wznowienia.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 2 w związku z § 2 ust. 3 i § 19 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).